



فداکاری حضرت زینب(س) نشانه‌ای برحقانیت دین/ علم لدنی زینب کبری(س)

حجت الاسلام نصیری گفت: اگر بخواهید اصالت و حقانیت یک پیام و دین را بیابید، ببینید که پرچمداران آن چقدر برای آن دین فداکاری می‌کنند. آیت الله حائری شیرازی گفت: سختی‌ها باعث شناخته شدن حضرت زینب(س) شد.

حجت الاسلام نصیری گفت: اگر بخواهید اصالت و حقانیت یک پیام و دین را بیابید، ببینید که پرچمداران آن چقدر برای آن دین فداکاری می‌کنند. آیت الله حائری شیرازی گفت: سختی‌ها باعث شناخته شدن حضرت زینب(س) شد. به گزارش خبرنگار مهر، به مناسبت سالروز وفات حضرت زینب کبری(س) درباره شخصیت این بانوی بزرگوار با آیت الله محی الدین حائری شیرازی، عضو مجلس خبرگان و حجت الاسلام دکتر علی نصیری، رئیس موسسه معارف و وحی و خرد، گفتگو کرده ایم که در پی می‌آید؛

سختی‌ها باعث شناخته شدن حضرت زینب(س) شد/ علم لدنی زینب کبری(س)

آیت الله محی الدین حائری شیرازی عضو مجلس خبرگان رهبری در گفتگو با خبرنگار مهر در مورد شخصیت برجسته حضرت زینب(س) گفت: کار مهمی که بعد از عرضه قرآن و جا افتادن قرآن و مورد قبول شدن قرآن، لازم بود عرضه الگوی اسلامی بود. اسلام به صورت یک انسان، خانواده، ایدئولوژی و یک انتقادگر و اسلام به صورت یک حکومت، نیاز به الگو داشت. زینب کبری(س) در خانواده الگوی اسلام به دنیا آمد. جدش الگوی اسلامی است، پدرش، الگوی یک پدر اسلامی است، مادرش الگوی یک مادر اسلامی است، دو برادرش هم الگوهای دو برادر اسلامی هستند و خود ایشان نیز الگوی زن در صلح، جنگ، انتقاد، عفت و الگوی زن به عنوان یک همسر و مادر است.

در تمام اینها ایشان توفیقات بزرگی داشته و ریشه این مسائل هم این بوده که ایشان از علمی برخوردار هستند که مافوق این علوم تجربی است. لیس العلم بکثره التعلیم و التعلیم بل هو نور یقذفه الله فی قلب من یشاء.

وی افزود: علم لدنی (و علمناه من لدنا علماً) علمی مافوق علوم تجربی است. مافوق علوم دانشگاهی است، با این علم است که انسان می‌تواند زمانه را ببیند. آینده و مردم را ببیند و راه روشن برای رسیدن به مقاصد عالی‌ه را پیاده کند. ایشان در تمام این زمینه‌ها توفیق داشت.

عضو مجلس خبرگان در پایان گفت: انسان در اتاق در بسته الگو نمی‌شود. انسان در تنهایی حرکت کردن الگو نمی‌شود، انسان در سختی‌ها الگو می‌شود. وقتی سختی‌ها پیدا شدند، انسان‌های برجسته تنها می‌مانند و شناخته می‌شوند. وقتی که کارها سخت نیست، همه با هم راه می‌روند؛ و قتی کارها سخت می‌شود، درستکارها می‌مانند و ضعیف‌ها عقب می‌افتند، دیگران جدا می‌شوند و یک انسان تنها می‌شود و در این تنهایی شناسایی می‌شود. علت شهرت، محبوبیت و معروفیت ایشان این بود که سختی‌های شان بسیار بالا بود و همه نمی‌توانستند مثل ایشان مقاومت داشته باشند. این تنهایی موجب شهرت ایشان و مطرح شدن ایشان شد.

فداکاری پرچمداران دین، نشانه‌ای برحقانیت و اصالت آن دین است

حجت الاسلام دکتر علی نصیری، رئیس موسسه معارف و وحی و خرد در مورد شخصیت برجسته حضرت زینب(س) به خبرنگار مهر گفت: یکی از نکات جالبی که هم در دوره رسالت مورد توجه مخالفان بود و هم در دوره بعد توسط خاورشناسان، این است که می‌گویند اگر بخواهید اصالت و حقانیت یک پیام و دین را پیدا کنید و بیابید، ببینید که پرچمداران اصلی آن چقدر برای آن دین فداکاری می‌کنند. هر چقدر این فداکاری شان صادقانه‌تر و جانانه‌تر باشد، معلوم می‌شود که آن پیامشان اصیل و پاک است.

وی افزود: در جریان قضیه مباحله وقتی که نصاری نجران برای مباحله آمده بودند به آن بزرگشان که مراجعه کردند او گفته بود که ببینید پیامبر با چه کسانی می‌آید. اگر با بهترین عزیزانش آمد، معلوم می‌شود که ایشان بر حق است که همین‌طور هم شد. در جنگ‌ها هم وقتی نگاه می‌کنیم به تعبیر حضرت امیر(ع) در نهج‌البلاغه که فرمود «کنا اذا احمر الباس اتقیناه برسول الله»، وقتی تنور جنگ داغ می‌شد ما به پیامبر پناه می‌بردیم، یعنی از همه ما، بیشتر پیامبر(ص) به دشمن نزدیک بود.

آنچه که در جریان کربلا به ظهور رسید، در مورد حضرت زینب(س) و فرزندان‌شان و امام حسین(ع) همین مسأله به اثبات رسید. اولاً سرور شهیدان آمد خودش را فدا کرد و جان خودش را گذاشت برای اینکه اصالت و درستی پیامش را برساند. بعداً هم یک بانویی که این طور از آغاز نهضت حرکت کرد و در تمام صحنه‌های کربلا همراه امام حسین(ع) حضور داشت و بعد هم خم به ابرو نیاورد و در این مسیر کاروان کربلا، بسیار دردناک و طاقت‌فرسا که هر قلبی را می‌گذازد، برود کوفه و بعد هم مسیر شام و برگشت. این صحنه‌ها آنقدر تلخ و گزنده بود که هر کسی تاب تحمل آن را نداشته است.

یک خانمی بیاید خودش را این طور در معرض آسیب بگذارد. این همان پیام است. این است که اولین مسأله‌ای که از رفتار و منش حضرت زینب(س) می‌توانیم درس بگیریم این است که این درخت چقدر پاک است که چنین میوه‌های نابی داده است و آن پرچمدار چقدر حق بوده که توانسته یک همچون پرچمدار و مدافعانی داشته باشد.

رئیس موسسه معارف و وحی و خرد، تصریح کرد: مورد دیگری که در مورد حضرت زینب(س) باید مورد توجه قرار دهیم این

است که ما معمولاً رفتار و رویه اطرافیان اهل بیت(ع) به ویژه در کربلا را به مسائل عاطفی توجه می‌دهیم. معمولاً در جنبه مداحی‌هایمان، یا گاهی خطابه‌هایمان ذهن مردم بیشتر به سمت رابطه خواهری و برادری می‌رود. البته این مسئله درست هم است. عواطف هم بوده و امام حسین(ع) به خواهرش بسیار علاقه داشته است و و این رابطه همین طور راجع به حضرت عباس(ع) نیز درست است، اما اینکه بیاییم این فداکاری فوق بیان را ببریم صرفاً از سر عاطفه بیان کنیم، جواب نمی‌دهد.

نصیری ادامه داد: دیگر بالاترین سند قرآن است؛ قرآن می‌گوید وقتی پای اعتقاد و باور و عمل می‌آید آن وقت عواطف می‌شکند. مثال بارزش نوح پیامبر(ع) است که هم همسرش و هم فرزندش با ایشان همراهی نکردند. یا مثال بارزش لوط پیامبر است که همسر وی با او همراهی نکرد. خود اهل بیت(ع) برادران و فرزندان داشتند که از آنها بیزاری کردند و اینها در بعضی صحنه‌ها و مراحل دیگر اهل بیت(ع) را تنها گذاشتند. بنابراین باید این مسئله و درک شناختی که زینب کبری(س) از توحید و اسلام و از خدا باوری و فرجام باوری و پیامد باوری و امام شناسی دارد مورد توجه قرار گیرد.

وی افزود: او کاری کرده که وی را فدایی امام حسین(ع) کرده، همه وجود و سرمایه خود را می‌گذارد و فرزندانش هم در واقعه کربلا به شهادت می‌رسند و حاضر می‌شود این همه مصائب را تحمل کند. این همان معرفت بالاست که اگر در جان کسی نفوذ کند و در سراسر وجودش وارد شود یک نگاه توحیدی تولید می‌شود. نتیجه اش این می‌شود که در برابر یزید و آن دستگاه و رفتار و هیمنه کاذبی که ایجاد کرده، وقتی از حضرت زینب(س) سؤال کرد که دیدی خدا با شما چه کار کرد، آن جمله را حضرت می‌گوید که «والله ما رایت إلا جمیلاً».

این درجه معرفت و نوع نگاه و تفسیری که شخص به هستی دارد که «به جهان خرم از آنم که جهان خرم از اوست/ عاشقم بر همه هستی که همه هستی از اوست»، این نگاه عاشقانه و زیبا پسندانه نسبت به همه چیز است. به خاطر اینکه خدا را در همه عالم و هستی می‌بیند و همه هستی را تفسیر خدا می‌بیند. این چیز ساده ای نیست و در هر مدرسه ای پیدا نمی‌شود. این جز در مدرسه اهل بیت(ع) و سایه سار حضرت امیر(ع) و حضرت زهرا(س) اصلاً به این سادگی پیدا نمی‌شود.

نصیری بیان کرد: بعد سوم هم که قابل توجه است. این جنبه زن بودن است. ما معمولاً وقتی که به زنان می‌رسیم یک چهره ضعیف و نحیف و ترسو و به حاشیه رانده شده و امثال اینها به ذهنمان می‌رسد و اینجوری گاهی تفسیر می‌شود. شما اصلاً درست که امام سجاد(ع) امام است و او همه کاره و صحنه گردان است و پشت صحنه است ولی ظاهر صحنه در واقعه کربلا و کاروانسالار این صحنه‌ها خود حضرت زینب(س) است.

خیلی نکته مهمی است یعنی یک بانویی بیاید و یک جور صحنه‌ها را با شجاعت و بیان بسیار فصیحانه مدیریت کند که همه از این سخنوری ایشان متحیر شوند. در جریان کوفه چنان آتشین سخن گفت که همه گفتند حضرت امیر(ع) دوباره زنده شده‌اند و سخن به خطابه گشوده است. همینطور در کاخ یزید و جاهای دیگر. بعد هم هرگز خم به ابرو نیاورد و در همه صحنه‌ها، نگاه عامیانه و ضعیف و بی‌مایه ای که معمولاً به زنها می‌شود را هم تغییر داد. یعنی زن تربیت شده در سایه سار اهل بیت(ع) به چنان درجه ای از اتقان، معرفت، منش و مدیریت می‌رسد که چنین چهره تابناکی را درست می‌کند که انسان جز خضوع رفتاری دیگر در برابر ایشان ندارد.

وی افزود: امام سجاد(ع) فرمود عمه من در تمام این مجالسی که ما رفت و آمد داریم از خود مدینه تا مکه همیشه با پدرم نماز شب اش ترک نشد. حتی شب یازدهم هم نماز شب شان ترک نشد ولو نشسته. به هر حال اگر بتوانیم تصویر به روز و واقع بینانه ای از چنین شخصیت تابناکی امروز عرضه کنیم که اینها میوه های درخت اسلام هستند و مربوط به سال ۶۰ و ۶۱ هجری نیست این میوه همیشه می‌تواند از چنین درختی در بیاید و محصول این چنینی داشته باشد.

وی در پایان گفت: باید این نگاه را اصلاح کنیم که زنی که برآیند آموزه های قرآن و دین است یک زن خانه نشین و ضعیف است که از خودش هیچ حرفی ندارد و نمی‌تواند از خودش دفاع کند. نه این طوری نیست. آن چیزی که این خانم و دیگر زنان نشان دادند، حتی ام کلثوم در زمان کربلا، در آن صحنه های بسیار سخت و پیچیده و دشوار عکس این باور را ثابت کرد و نشان داد که اگر لازم باشد اینها بر اساس اصل تمشعی علی استحیاء می‌توانند وارد جامعه شوند و تأثیر بگذارند. چنانکه حضرت زینب(س) با گذشت هزار سال هنوز که هنوز است در جهان تأثیر گذارده‌اند.